

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פרשת תולדות
 העלון לברכת והצלחת
משפחת חמוי
 כל הברכות והישועות
 כל הזכויות שמורות

כולם שווים?!

אדמו"ר ה'שר שלום' מבעלזא זצ"ל אמר:
 בכף ידו של אדם אין כל האצבעות שוות. יש אחת מהן
 הגדולה מרעותה וארוכה יותר, ואחת קצרה יותר.
 כל זה ניכר דווקא כשהאדם פותח את כף ידו ולא קומץ
 אצבעותיו לאגרוף.
 כי בשעת הקמיצה – כל האצבעות נראות שוות מבחוץ
 ואין הבדל ניכר ביניהן.

זהו שמזהירה כאן התורה, בדרך רמז:
 "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את
 ידך", ותחשוב לומר: כל העניים שווים
 כאותה יד קמוצה, ולכן את מעשרותי
 ונדבתי אחלק לכולם בשווה, ואין דיני
 קדימה לאחים או קרובי משפחה.

חלילה לך מלחשוב כך אלא:
"פתוח תפתח את ידך לוי" –
 לכלל עני תן כפי הראוי לו מדיני הקדימה
 שנתנה לך התורה..

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

מעשה שהיה

כע"ר אחת בארצות הברית חי רוכל אחד ירא שמיים שהיה נזהר מאוד
 במצוות מעשר כספים. אמור נא לי - שאל אותו רב העיירה -
 מנין לך הזהירות הגדולה במצוות מעשר כספים? בצעירותי - סיפר הרוכל - הייתי סוחר שוורים ברוסיה
 ואת מעשרותי הייתי נותן למלמד התינוקות שבעיירתי שהיה ת"ח מופלג וירא שמים והיה עני מרוד.
 פעם אחת זימן ה' לי **עסקת שוורים** גדולה מאוד בה הרווחתי ממון רב. כהרגלי לקחתי את כספי המעשר
 ונתתי למלמד. להפתעתי סירב המלמד לקבל את הכסף ואמר כי סכום זה הוא גדול הרבה יותר
 ממה שנצרך לו לפרנסתו... ומה אעשה? שאלתי את המלמד. בכיתתי - אמר המלמד - יש שני ילדים
 מוכשרים שנראה לי כי אם ישלחו אותם ללמוד בישיבה מפורסמת יגדלו בתורה לגאון ולתפארת
 אלא שהורים עניים מרודים ואין ידם משגת להוצאות הדרך על כן עצתי לך שתתיקח את הכסף
 ותשלח אותם ללמוד תורה. שמע סוחר השוורים כעצת המלמד ועשה כדבריו. שני ילדים אלה נסעו
 לישיבה ולימים התפרסמו בעולם כרבי משה פיינשטיין זצוק"ל ורבי יעקב קמינצקי זצוק"ל!

לכן כדאי להשתדל מאוד במצוות מעשר כספים "עשר תעשר"

מידת הסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלקט מספרי ראשונים ואחרונים

אלה בפרשה

"ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת" ותכהין: ...כדי שייטול יעקב את הברכות (רש"י) לכאורה, כדי שיעקב יקבל את הברכות הייתה עצה פשוטה יותר - הקב"ה יכול היה לגלות ליצחק שעשיו רשע!
 לאלה הקב"ה לא רצה לספר לשון-הרע על עשיו! וכפי שאמרו רז"ל (סנהדרין יא) "אמר (יהושע) לפניו - ריבונו של עולם, מי חטא? אמר לו: וכי דילטור (רכיל, רש"י) אני לך? הטל גורלות!"
 אם על עשיו הרשע לא לדבר, על-אחת-כמה-וכמה שלא לדבר לשון-הרע על שום אדם מישראל.

איזה כנסת איזה

סופר על אדם שהלך למילואים ולא חזר, התקשרו בני המשפחה לצבא ואמרו להם שאינם יודעים מאומה רק יודעים שהוא הלך לפני כמה ימים לביתו. בני המשפחה נחרדו ונסעו לבבא סאלי זיע"א לשאול אותו על האח, הבבא סאלי קימט את מצחו ואמר בחיוך ונקה לא ינקה, אל תדאגו הוא יחזור בשלום וכך היה וחזר הבן האובד ומיד נסעו לבבא סאלי, אמר לו הרב, תספר לנו מה מעשיך והוא אמר שהוא כמו כולם מתפלל קובע עיתים לתורה ואין משהוא מיוחד

אמר לו הרב תספר אל תפחד, ואז הוא אמר אני כל יום שישי שוטף את ביהכ"נ בלא שאיש ידע על כך אמר לו הרב זו המצוה הצילה אותך ואז הבינו האחים למה התכוון הרב כשאמר ונקה לא ינקה

בזכות זה שהוא מנקה את ביהכ"נ לא ינקה אותו ה' מהעולם.

ר' ישראל סלנטר חשש מלהיות עשיר ואמר:

ה' מעשיר אדם כדי לעזור לאחרים, אדם זה הוא גבאי צדקה. מי יכול לעמוד באחריות כזו!?

על כל אחד שנמצא בסביבתו וה"גבאי" לא עזר לו - ייתן העשיר את הדין!
 אחריות כזו אינני רוצה על כתפיי!!!

הגאווה היחידה המותרת לנו היא לחשוב שיש לנו אדון ופטרון בשמים (הרב מברדיטשוב).

משל ונמשל

פרנסה נשנים "למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" את הפסוק הסביר המגיד מדובנא בדרך של משל:

עני הגיע לכפר אחד, שבו התגוררו שתי משפחות יהודיות זו מול זו. האחת, משפחתו של יהודי יקר, מכניס אורחים ובעל חסד, ואילו השנייה, משפחתו של קמצן, רע לב ורע עין. איתרע מזלו של העני, והוא פנה אל ביתו של הקמצן הרע. הוא פנה אל בעל הבית וביקש לאכול דבר מה. כששמע בעל הבית הקמצן את מבוקשתו של אותו הלך עני, ענהו בתמיחה: "לאכול!?! בזעת אפך תאכל לחם!" הוא הוציאו אל החצר והראה לו על ערמת גזעים. "אם תחטוב את העצים האלו להסקה תקבל אוכל לשובע!" לא נותרה לעני ברירה, הוא עבד בפרך, ולפנות ערב סיים את מלאכתו. משהתייצב לפני בעל הבית יצא עמו אל החצר, סקר את המלאכה ואמר לעני בשביעות רצון: "טוב ויפה. הארוחה מחכה לך בבית ממול!"... העני הודה מקרב לבו, והלך לבית שמנגד. שם קבלוהו בסבר פנים יפות, וערכו לפניו שלחן גדוש מטעמים.

משאכל ושבע, הציעו לפניו את מיטתו והוא פנה ללון. בבוקר השכים והלך לדרכו. לימים, ישב בחברת חבריו והם שוחחו - כדרכם של קבצנים הנועדים יחדיו - על נדודיהם ועל קורותיהם. פתח העני וסיפר על המקרה שקרהו בכפר פלוני. בעל הבית העבידו בפרך, אבל לאחר מכן גמל לו בארוחה הגונה והציע לו מקום לינה... תמהו הקבצנים איש אל רעהו: "לא יתכן", אמרו, "מתגוררות שם שתי משפחות, אצל האחת יעבידוך בפרך ולא יתנו לך פת קבר, והשנייה מכניסת אורחים ללא כל גמול". אבל בדידי הוה עובדא - התעקש העני - חטבתי עצים בחצר הבית, והסעודה הוכנה לי בבית ממול! צחקו הכל וקראו: "אח, נפלת בפח! יגעת בחינם ידידנו, וכל עמלך היה לריק- אילו היית פונה בתחילה לבית השני, היו מגישים לך אותה ארוחה, ובחינם, בלא כל טורח!"...

סיים המגיד מדובנא זי"ע את משלו ואמר: כך גם לפעמים אנו מתנהגים, אנו עמלים ועובדים ללא הרף, ומבזבזים הרבה כוח ועמל בשביל להשיג עוד משהו ועוד משהו, אבל בסוף מראים לנו כי הפרנסה נמצאת למעלה, משמים פותחים בפנינו פתח של הצלה שכלל לא חשבנו עליו, ואילו היינו פונים בתחילה מיד לאותה מקום מלמעלה כבר מזמן מזמן היינו נושעים, ובחנם... בלא כל טורח...

אבות ופנים "אהל פינחס"
 בואו לזכות ולהיות שותפים בפעילות...
רק 25 ש"ח לחודש
 להתרומות ופרטים נא לפנות לגבאי בית הכנסת או בפקס: 052-7656075

נמצא מפתח הישועות
אבות ופנים "אהל פינחס"
ארון הממתקים
 בזמנת זן
 אתה יכול להזמין שנתן-!!! לתרומות ופרטים: 052-7656075